

Etusivu > Blogit > Ruokintapöydällä > Valkuaisruokinta on osa tilan johtamista

Valkuaisruokinta on osa tilan johtamista

25.8.2026 · 2 min lukuaika

Ruokintapöydällä

Monella tilalla ensimmäinen säilörehusato on tänä vuonna hyvin sulavaa, energiapitoista ja raakavalkuainen saattaa olla korkeammalla kuin aiempina vuosina. Se on erinomainen lähtökohta, mutta samalla on huomioitava, että ruokintaa ei ehkä kannatakaan suunnitella ja toteuttaa aivan samalla kaavalla kuin ennen.

Pieni muutos säilörehun laadussa tai lehmien syönnissä voi vaikuttaa nopeasti siihen, ka hyvin valkuainen hyödynnetään. Jos tätä ei huomata, mennään helposti joko aliruokinnan puolelle valkuaisen osalta. Kuva: Hanna-Kaisa Ahonen, ProAgria

Hyvin sulava rehu tarvitsee parikseen kuitua: olkea, kuivaa heinää tai kokoviljasäilörehua, jotta kokonaisuus pysyy tasapainossa. Korkea säilörehun raakavalkuainen ja OIV taas nostaa esiin kysymyksen, mitä valkuaisruokinnalle oikeastaan pitäisi tehdä?

Korkea nurmen raakavalkuaispitoisuus ei korreloi suoraan korkeampaan maitotuotokseen, vaan se lisää valkuaisen hajotessa urean eritystä virtsaan ja maitoon. Korkeampi maitotuotos perustuukin hyvälaatuisen säilörehun korkeaan energiapitoisuuteen.

Valkuaisruokinta ei ole yksittäinen säätö

Valkuaisruokinta ei ole irrallinen muuttuja, joka ratkaistaan ruokintasuunnitelmaa laskemalla. Se on osa tilan strategiaa ja johtamista. Kun säilörehut pyritään tekemään tasalaatuisiksi, rehut jaetaan lehmille tasaisesti ja lehmien hoitorutiinit toistuvat samanlaisina, syntyy pohja, jonka päälle valkuaisruokintaa voi optimoida. On tärkeää, että käytössä olevat karkearehut analysoidaan riittävän usein, jotta tiedetään tarkemmin syötössä olevien rehujen koostumus ja säilönnällinen laatu. Ilman tätä pohjaa säätäminen jää helposti arvailuksi.

Tiloilla, joilla valkuaisruokintaa on kyetty madaltamaan ns. normaalitasosta, ei reagoida ongelmiin vaan ongelmia pyritään mahdollisuuksien mukaan ennakoidaan.

Maitotuotosta, syöntiä ja maidon pitoisuuksia seurataan säännöllisesti. Kun muutoksia tapahtuu, niihin myös puututaan. Pieni muutos säilörehun laadussa tai lehmien syönnissä voi vaikuttaa nopeasti siihen, kuinka hyvin valkuainen hyödynnetään. Jos tätä ei huomata, mennään helposti joko ali- tai ylikuokinnan puolelle valkuaisen osalta.

Tasaisuus ratkaisee

Ruokintasuunnitelma pohjautuu analyysihin rehuista sekä arvioon lehmien syönnistä. On kuitenkin mahdollista, ettei optimoitu ruokinta toteudu käytännössä. Esimerkiksi jos säilörehun laatu vaihtelee paljon tai lehmien syönti heittelee appeen lämpenemisen vuoksi.

Tällaisissa tilanteissa joudutaan usein turvautumaan varmuusmarginaaliin, mikä näkyy yleensä korkeampana valkuaisruokintana ja kasvavina kustannuksina. Lopulta valkuaisruokinnassa ei siis ole kyse vain valkuaisesta. Kyse on siitä, kuinka hyvin tila hallitsee omaa arkeaan ja millaisella strategialla se ruokkii lehmiään.

Kokemuksia on kartoitettu Valkuaisviisas maidontuotanto -hankkeessa, jossa seurattiin neljää itäsuomalaista esimerkkitalaa lähes vuoden ajan.

Lisää tehtyjä havaintoja pääset lukemaan [täältä](#).

Valkuaisviisas maidontuotanto (ViiMa) -hankeen päärahoittajana toimii Euroopan maaseudun kehittämisen rahasto Itä-Suomen ja Pohjois-Suomen elinvoimakeskusten kautta.

ProAgrian kotieläinasiantuntijat auttavat ruokintasuunnitelmissa

Etunimi *

Sukunimi *

Sähköpostiosoite *

Puhelinnumero *

Lisää puhelinnumero muodossa +358400123456

Paikkakunta *

ProAgria-keskuksesi *